

КУЗНЕЦОВА ЄВА ГРИГОРІВНА

31 липня 2000 року відійшла у небуття співробітниця Книжкової палати України Єва Григорівна Кузнецова. В особі Єви Григорівни ми втратили одного з найсумлінніших працівників, колегу високого рівня професіоналізму, що своїм трудом істотно збагатила бібліотечно-бібліографічну справу.

Народилася Єва Григорівна в 1934 р. в с. Малополовецьке Фастівського району Київської області в селянській родині. Її мати — Федоренко Олександра була справжньою народною майстринею художньої вишивки. Килими та рушники, які вона робила до останніх днів життя (померла у 1999 р.), виконані в традиції національного українського мистецтва кінця XIX— початку XX ст. Батько — Федоренко Григорій працював у колгоспі.

В 1958 р. Єва Григорівна закінчила Харківський бібліотечний інститут, одержавши диплом по спеціальності бібліотекаря-бібліографа вищої кваліфікації. Це звання Кузнецова Є. Г. високо пронесла на протязі всієї трудової діяльності, маючи за зразок видатних бібліографів-вчителів А. Маркевича, Ю. Меженка, Ф. Максименка, Н. Шеліхову та інших.

Більше 30 років (з невеликими перервами), з 1957 до 1991, Єва Григорівна — співробітниця бібліотеки Інституту історії НАН України, де вона пройшла шлях від бібліотекаря-початківця до завідувача бібліотекою. З 1993 р. працювала у ЦНБ ім. В. І. Вернадського; в бібліотеці Києво-Могилянської академії, у Київському державному інституті культури, де під керівництвом доктора технічних наук М. І. Сенченка готувалося видання серії бібліографічних покажчиків “Етноси України”, а з 8 серпня 1996 р. до жовтня 1999 р. цю працю продовжувала у відділі ретроспективної бібліографії Книжкової палати України на посаді старшого бібліографа. Останні місяці свого життя вона редагувала бібліографічні джерела, які належали до етнічної спільноти молдаван в Україні. На всьому життєвому шляху Єву Григорівну характеризували велика працездатність та всебічна ерудиція.

Єву Григорівну Кузнецову цікавило все: українська історія та література, музеї, драматичний театр ім. І. Франка, музикальні вечори; любила подорожі: мандрувала до Кракова для знайомства з польською старовиною (вільно володіла польською мовою). Але головна її пристрасть — це бібліотечна робота та її важлива частина — бібліографія.

Звертаючись до особистої участі Єви Григорівни у підготовці бібліографічних покажчиків серії “Етноси України”, необхідно відзначити унікальну роботу нашої співробітниці по перекладу джерел з болгарської, ідиш, караїмської, молдавської, татарської, чеської мов тощо. Так, при складанні покажчика “Євреї в Україні” вона самостійно оволоділа мовою ідиш, навчилася графічно писати кожну літеру складної стародавньої абетки (спадкоємиця художнього хисту матері), щоб при комп’ютерному наборі тексту оператор мав змогу зрозуміти кожен незнайомий опис.

Єва Григорівна досконало володіла бібліографічним описом документів, була добре обізнана й швидко орієнтувалася у методиці складання науково-допоміжних бібліографічних покажчиків, ретельно опрацьовувала словники та інші довідкові видання відносно кожного нового напряду діяльності, професійно займалася редагуванням багатьох матеріалів відділу.

Колеги по роботі запам'ятають її як людину виваженого характеру, стриману, мудру й скромну, що ніколи не хизувалася запасом неабияких знань. Чуйна й добра, Є. Г. Кузнецова була завжди дуже уважною до оточуючих, намагалася допомогти у складних обставинах. У такому дусі вона виховала двох дітей.

Колектив відділу ретроспективної бібліографії глибоко сумує з приводу кончини одного з найкращих своїх співробітників та висловлює співчуття родині померлої.